

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Újévi köszöntő

Losonczy Pál, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, az Elnöki Tanács elnöke január elsején újévi köszöntőt mondott a rádióban és a televízióban.

Tisztelt Honfitársaim!
Kedves Elvtársak!

Új esztendőt köszöntünk. Ilyenkor szokásunkhoz híven melegeztünk a múlt esztendőről, és kifejezzük egymásnak jókívánságainkat az új évről.

Milyen is volt a múlt esztendő? Nem mondható sem jobb, sem rosszabbnak, mint más, előző éveink. Folytatása volt annak a munkának, amelyet kipróbált, bevált politikánk szellemében 25 éve folytatunk. Eredményekben gazdag negyedszázadunkról méltóképpen emlékeztünk meg magunk, és megemlékeztek mások is. Nyugodt lelkiismerettel mondhatjuk, hogy bár sok minden történt a világban és itthon is bőven akadt tennivalónk, fejlődésünk töretlen volt. Ennek a negyedszázadnak az eredményeit nyugodt lelkiismerettel vállalhatjuk most, és a következő nemzedékek előtt is.

Népgazdaságunk a súlyosabb nemzetközi feltételek ellenére tovább szilárdult és új módon, az új követelményeknek megfelelően kezd dolgozni. Gazdálkodásunkban már jelentkezik erőfeszítéseink első eredményei. Két fő célunknak megfelelően a külgazdasági egyensúly javult és életszínvonalunkat megőriztük. Hazánk politikai, gazdasági és társadalmi eredményeiről határainkon túl is elismeréssel beszélnek. Ennek kézzelfogható jele, hogy a külső piac a világgazdasági hanyatlás ellenére, növekvő bizalommal fogadja termékeinket.

Ez alkalommal is megköszönöm a párt és az állami vezetés nevében munkásosztályunknak, szövetkezeti parasztágunknak, értelmiségünknek, társadalmunk minden más rétegének, minden jószándékú állampolgárunknak a közös nagy célok elérése érdekében kifejtett erőfeszítést.

Kedves Barátaim!

Feszültségekkel terhes világban élünk. Terveink megvalósításának külső feltételei nem javultak tavaly sem. Munkánk belső feltételeinek alakulásában viszont kedvező változások tapasztalhatók. Városokban, községekben egyaránt szaporodnak a közös gondolkodás, a közösen végzett munka, a szorgalom biztató eredményei. Jó a politikai légkör, a létbiztonság, aktív a közélet; így nemzeti célkitűzéseink elérése során ki-ki személyes elképzeléseit is valóra válthatja.

Szocialista társadalmunkban a politikat a vezetés és a közvélemény együttes erőfeszítései alakítják és emelik a közügy rangjára. A Magyar Szocialista Munkáspárt kipróbált politikája, a Hazafias Népfőfront programja egész dolgozó népünk eszére és szívére apellál. Innen a színes vitákban alakuló szocialista nemzeti egység, amelyet a különböző társadalmi rétegek nemzetiségére, vallásfelekezetre, korra és nemre való tekintet nélkül a sajátjuknak éreznek és vallanak, amelynek örvedetes eredménye a politika, a gazdasági és a társadalmi stabilitás.

Eredményeink nem vitathatók, de óvakodnunk kell azok túlértékelésétől. Valamennyien tudjuk, mennyi tennivalónk van meg a vezetésben, a vállalatok, intézmények irányításában, a társadalom fejlesztésében. Szocialista céljaink gazdasági helyzetünk realitásai és a világpiacon helyzete arra kényszerítene, hogy munkánkban a fő figyelmet az 1982-es esztendőben is két nagy feladat megoldására összpontosítsuk: a külgazdasági egyensúly további javítására és az életszínvonal megőrzésére, vagyis egész életünk nyugodt,

biztonságos körülményeinek fejlesztésére. Ez reális, megvalósítható cél.

Kedves Elvtársak!

Napiainkban nőnek a nagyvilág gondjai, veszélybe kerültek az enyhülés eredményei. Az imperializmus reakciós erői elvesztett pozícióik visszaszerzésére töreksznek. Katonai erőfölénnyel szeretnék akaratukat a világra kényszeríteni. Nem akarják tudomásul venni, hogy a népek szabadon akarnak élni, a történelem kerekét nem lehet visszafordítani.

Az erőviszonyok egyensúlya kialakult és ez a garancia annak, hogy a haladás és a béke erőt nélkül, vagy azok ellenére ma már nem lehet tenni semmit a világban.

A mi véleményünk a világ nagy kérdéseiben világos. A béke elkötelezett hívei vagyunk Barátainkkal és szövetségeseinkkel szoros egységben, nem kíméljük erőnket azért, hogy az enyhülést, a békét és a haladás ügyét megvalósítsuk. Ennek érdekében pártunk és kormányunk a jövőben is folytatja aktív, széles körű nemzetközi tevékenységét.

Békénk, biztonságunk, szocialista fejlődésünk szempontjából különös fontossága van annak, hogy folytassuk testvéri barátságunk ápolását, sokoldalú együttműködésünk fejlesztését a Szovjetunióval és a többi szocialista országgal.

Ebben a szellemben üdvözöltük és támogatjuk lengyel barátaink a szocializmus védelmére és a belső rendszeremelésre irányuló lépéseit is. Abban a meggyőződésben, hogy ez a legjobb megoldás a lengyel nép és a világ számára is.

Küpolitikánk sarkalatos tételei változatlanok: a Magyar Népköztársaság hű szövetségeseihez, barátjai a nemzeti szabadságunkért, az önálló fejlődésért küzdő volt gyarmati népeknek és a békés egymás mellett élés elve alapján korrekciós partnere a fejlett tőkés országoknak.

Mindannyiunkat foglalkoztat a gondolat, hogy mit várhatunk az új esztendőből. Mindenekelőtt békét. Szilárd meggyőződésünk, hogy a békeszerető erők meg tudják akadályozni a nemzetközi feszültség fokozódását, a béke megvédése reális lehetőség.

Előbbre akarunk lépni szocialista vívmányaink gyarapításában. Szembe kell néznünk a világgazdaság, a világpiacon kihívásaival. A követelmények mind szigorúbb feltételeket támasztanak velünk szemben. Ez a kényszerítő erő pillanatnyilag kellemtelen, de hosszú távon segítő fejlődésünket abban a versenyben, amely előtt nem térhetünk ki. Munkánkat ebben a helyzetben nagyon fegyelmezetten és ésszerűen kell végeznünk, még takarékosabban és okosabban kell gazdálkodnunk szellemi és anyagi javainkkal egyaránt.

Tisztelt Elvtársak!

Kedves Barátaim!

Határozottan haladunk tovább a kipróbált, jó úton. Nem gondtalanul, de magabiztosan. Nem állhatunk meg, szorgalommal és közös fejtéréssel kell siettetnünk a pozitív változásokat. Politikánk szellemében mind ésszerűbb megoldásokat, a boldogulás célszerű módjait keressük. Bizakodva tekintünk a jövőbe, mert szilárd alapokra, tehetséges, jóra törekvő népünk erőfeszítéseire építünk. Sorainkat még szorosabban zárva vállaljuk sok, közös tennivalónkat.

Az új év első napján a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága, az Elnöki Tanács és a kormány nevében kívánok hazánk valamennyi állampolgárának, egész magyar népünknek, minden barátunknak eredményekben gazdag, boldog és békés új esztendőt!

Sikeres tervteljesítés

A **győri Répa gyár** sikeresen teljesítette több mint 17 milliárdos éves tervét. Az 1981-es esztendőben is a két fő termék: a motorból és a futóműből gyártották a százalékát exportálta 1981-legtöbbet. A motorgyártás már december elején befejeződött, s ezt követően csak tartalékalkatrészeket készítettek. Futóműből a gyár először érte el a 200 ezres darabszámot, ami világvisszafordításban is jelentős mennyiségnek számít. Elkészült több mint 25 ezer motor, 900 kamion. Kisebb sorozatban gyártottak erőgépe-

Petőházán Jó évkezdés

Jól kezdődött az új esztendő a petőházi cukorvárosban. **Elsőjén és másodikon 6 ezer tonna répát dolgoztak fel és 760 tonna cukrot gyártottak.** Petőházán már túl vannak a századik kamionon. A feldolgozott répa mennyisége meghaladta a 330 ezer, a gyártott cukor pedig a 40 ezer tonnát. A gyártás kezdettől fogva zavartalan. Még mindig 75 ezer tonna répa vár feldolgozásra. Várhatóan január 20-án körül fejeződik be a gyártási idény Petőházán.

Hallgat a kút Maroslelén

Győzelem — 57 óra alatt

Az események leghívebb krónikása sem képes arra, hogy pontosan visszaadja a történeteket. Bármennyire is jó lenne érzékelni, annak az 57 órának a hangulata nem idézhető fel, percenként változó feszültséggörbéje nem rajzolható meg papíron. **1981. december 29. hajnalától Szilveszter napjának déli óráig minden pillanatról köteteket kellene írni, s még mindig nem lenne teljes a kép.**

Az algyői ügyeleti naplóban az első bejegyzés: „03.30 Algyő 224-esről riasztás: A/683 kitérés.” Az utolsó sort december 31-én írták a naplóba: „A kút elfojtva 14.15.” Amikor a kockás spirálízüzetben lapozgatok, **oda-kint Maroslele határában a kút már csendes.** Tolólapos traktorok gyözködnek a sárban, a munkapadot húzzák ki, aztán az új év első napján ledöntött tornyot kötik a drótkötél végére. Nincs már tűzoltókocsi, AH-s Zsiguli egy sem, a melegdő bódé ajtaja zárva. A közeli útkereszteződésnél nem tartóztat fel senkit a rendőr. Ki menne már a 683-ashoz? Csak akinek dolga van ott. Január másodikika, az első általános szabad szombat délelőttje. Az a műszak van szolgálatban, amelyik a kitéréskor is dolgozott.

Egyik pillanatról a másikra fordult fel a világ. Robbanásszerű dörög hallottunk, meg láttuk a kivágódó csódarabot. Felbuktam valamiben. Mint a béka... Még sosem láttam kitérés, gondolhatja...

A naplóból: „A 683-as rágiatója üzemképtelen. URH-ügyeletet gépkocsit kiküldve a hírvonal helyreállítására céljából.”

Nem történt bajunk, s mert nem lobbant be a gáz, tettük, amit ilyenkor kell,

meg lehet. A 224-esről szólunk az ügyeletnek.

A naplóból: „Kitérésvédelmi csoport tagjai közül telefonon értesítve Csizmeg István, Újvári Béla, Pataki Ferenc.” Nem volt még négy óra.

— Még órákkal később is rémegett a térdem.

Balaicz Tibor üzemi főmérnök a második ember volt a riasztottak közül. Az ügyeleti napló első lapján főként az ő utasításai olvashatók. Egyebek között ez a bejegyzés: „a Délmagyar, a Csongrád Megyei Hírlap, a tv tájékoztatást kért. Haladékosan kértünk 9 óra 25-kor.” Tíz órakor Balaicz Tibor a gázsugár vizes, homokos permetje elől egy mikrobuszba invitált bennünket. (Készleges tájékoztatásunk lapunk olvasói nevében ezúton is megköszönjük.)

— Mikor érezte, hogy megfogják a kutat?

— December 31-én, 12 óra 27 perckor. Amikor másodszorra beemeltük a kitérésrágát és noha a csavarok még nem rögzítettek, de már nem fújt ki mellette a gáz.

— Az első próba miért nem sikerült?

— Kivágta a tömitést a gázsugár. De biztosak voltunk benne, hogy legközelebb győzünk kell.

Ezt egyébként Győry Gyula, a Kőolajkutató Vállalat műszaki igazgatóhelyettese már egy nappal azelőtt megjósolta:

— Nagyszerű csapat ez. Megérdemlik a fiúk, hogy otthon szilveszterezzenek.

Dr. Vándorfi Gyula igazgatóval együtt ők ketten nyújtottak először kezét — köszönet és gratulációképpen — a kitérésvédelmi csoport tagjainak, amikor —

hogy lehetne elkerülni ezt a közhelyet? — fáradtan és

megkönyebbült boldogsággal „magára hagyták” a némaságra kényszerített kutat. Az sem titok, hogy az olthoni éjfeli pezsgőzést megelőzte a délutáni kocintás az algyői olajosközpontban. Csak a nagyját mosták le a bőrükbe is beivodott olajos, homokos permetnek.

— Mi lesz a kút sorsa?

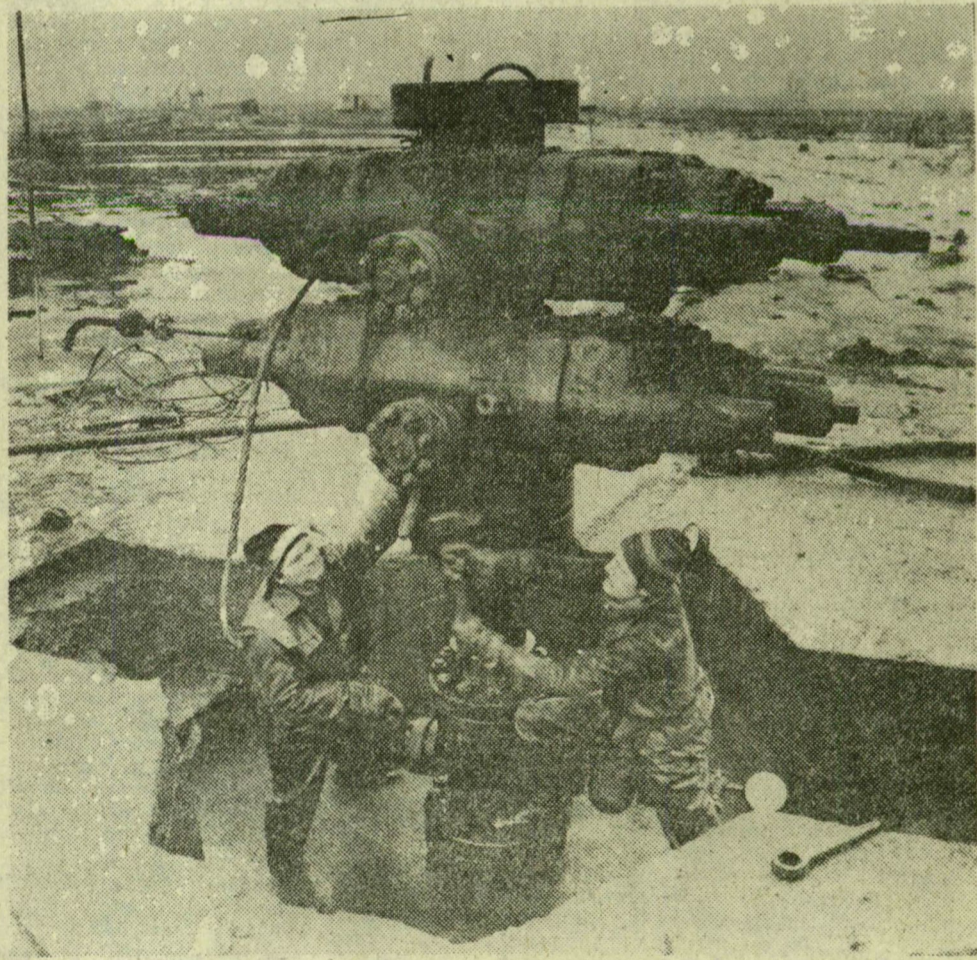
— Termel majd, mintha mi sem történt volna. Nehány nap és új berendezést teszünk a régi helyére. Csak egy kis fagy kellene hozzá, hogy ne merüljünk el a sárban — mutat körbe **Szász Sándor** főfűtőmester. Eppen csak hogy hazajött iraki kiküldetéséből, még szabadságon volt, mikor a TV-híradó tudósításában felismerte a 683-ast. Az első vonattal utazott haza Leányfaluról, ott érte ugyanis a hír.

A hír, amely persze az ország legtávolabbi részein is izgalomba hozta az olajbányászokat.

A naplóban ismerős nevet — a zsanai kitérés főszereplőinek nevét — látam viszont: „Dr. Hingl József tájékoztatást kért.” Nehány sorral lejjebb: „Buda Ernő, Nagykanizsa: bármilyen segítség kell, szólni. Ha ember kell, igazgatóval beszélni.” Erre nem volt szükség. A szegediek, orosházaiak, szolnokiak 57 óras küzdelme véget ért, további munkájukról már nem az újságok első oldalán tudósítanak majd a krónikások.

De éppen ezért úgy gondoljuk: a maroslelei gázkitörés elfojtásában, a kút lezárásában és további hasznosításában közreműködőkkel, mindazokkal, akik részt vettek ebben az emberpróbáló harcban, lapunk első oldalán kell — ha képzeletben is — kezét szorítanunk.

Pálffy Katalin

Somogyi Károlyné felvétele

Az új kitérésrágátó — mely az 57 óras küzdelem győzelmi jelvénye is lehetne — Pintér Ferenc és Szabó Imre őrzésében